

کاروان عومەر کاکه سوور

خه ونامهی داده سۆزی

ئابلۆقه یان داوم.. داوام لئ دهکهن به زووترین کات خۆم به دهسته وه بدهم.. مه به ستیانه به زیندوویی بمگرن، ئەگینا هینده لیمه وه نزیکن، ده توانن سووک و ئاسان نارنجۆکیک بخه نه ژووره که مه وه و له چاوتر و کانی کدا به سه ر دنیا وه نه هیلن.. تاوئ له مه و به ر له په نجه ره که وه روانیمه دهره وه، لاشه ی یه ک دوو له پاسه وانه تاییه تییه کانی خۆم بینن، که به سه ر شوورای کۆشکه که مده که وتبوون.. گویتان لئ بیت چند به ئاسانی زمانم له گه ل ئەم وشانه راهات: «پاسه وانه تاییه تییه کانی خۆم..!!».. «شوورای کۆشکه که م..!!».. «داده سۆزی» ناهه قی نه بوو له م دواییه پئی ده وتم:

– کیشهی تۆ ئەوهیبه ههردی زوو خۆت به دهست واقیعه کانه وه دده بیت.

به لام ئیستا نازانم خۆم به دهست ئەو چه کدارانه وه بدهم، یان نا، که ته نها گویم له ته قه ی تفه نگیانه، نازانم شیوه یان چۆنه و لام روون نییه چییان لیم ده ویت.. وا له دهره وه به مایکرۆفۆن هاوار ده که ن:

– هه موو ریگا کانمان لئ ته نیوی.. بواری را کردنت نه ماوه.

سه ره تا ده نگه که، چونکو هه ندیک له دوور بوو، کزتر خۆی ده خزانه گوچکه مه وه.. من وه کو ئەوه ی به درێژایی ژیانم له «مال!!»ی خۆمان راهاتووم، هیچ رووداوێک به هه ند هه لئاگرم، لیره بيش هه ر ئاوام کرد.. ته نانه ت نه مده زانی ئەو کاره ساته په یوه ندییه به منه وه هه یه.. ئەوسا له گه ل ته قاندنی هه ر فیشه کتکدا، ده یانوت:

– چه که کانتان دانین و به رگریی لئ مه که ن، ئەگینا ئیوه له پيش ئەمه وه به دۆزه خ ده سپیرین.

تمه ز ئەمانه یان له گه ل «پاسه وانه تاییه تییه کانم!!» بوو.. ئیستا که قریان خستۆته ئەوانه وه، رووی ده میان له منه و هه موو هه ولکیان بۆ ئەوه یبه به زیندوویی ده ستگیرم بکه ن.. له وه ده چیت وایانزانیبیت من چه کیکم پئییه و ده مه ویت به ر له وه ی بگه نه سه رم، فیشه کی به سه ر گۆی

دلمهوه بنىم.. ئەوسا ئەوان ھەموو ھەولەكەيان بە فيرۆ دەچىت.. بەلام من لەم «ژوور!!» ھە چۆلھۆلەدا نە چەكم پىيە و نە شتىكى نووكتيژيشم دەستدەكەويت، تا كاريكى ئاوا ئەنجام بدەم.. تەنانەت ئەگەر بۆشم بلويت، ھەر بير لە دەبەنگى ئاوا ناكەمەوھ.. من كە تا دوينيش لەو «مال!!» ھى خۆماندا جياوازييەكى ئەوتۆم لەنيوان ژيان و مردندا نەدەبىنى، كەچى ئەوھتا ئىستا لىرە زەندەقم لە مەرگ چووھ.. ئەمەيش لەوھوھەت، كە من كاتى زانيم ئەوان لەم ھەموو بىنەوبەرەيە مەبەستيانە لەناوم بەرن، بە خۆم وت: «تەنھا لەبەر يەك شت دەمەوى دەر باز بىم، ئەويش ئەوھىە.....».. بىرم نەماوھ ئەو شتە چىيە، كە ئەوسا بە خەيالدا ھاتوھ و دەبى بىكەم، بەلام بىگومان كاريكى گرنگە و دلنيام ئەوھ دەھىنيت ھەموو ھەولەيك بدەم، بۆئەوھى پىي بگەم.. تا ئىستاش من ھەر بير لەوھ دەكەمەوھ، ئاخۆ چى بووھ بەسەر زماندا تىپەريوھ و ئەم ترسە ناكاوھ بىرى بردوومەتەوھ.

ئەوان بەردەوام فيشەك بە ئاسمانەوھ دەنن و وشەكانيان دەلئىنەوھ، بۆيە زەحمەتە من بتوانم لە ئەتمۆسفىريكى ئاوا ترسناكدا ئەو مەتەلە ھەلبىنم.. ھەر دەبى من ئەوسا بىرم لە مەسەلەيەكى گرنگ كرىدبىتەوھ.. خۆزگە دەمزاني بۆچى ئاوا بە پارىزەوھ دەيانەويت لەم «ژوور!!» ھە چۆلەى من نزيك ببەوھ.. ئاخىر ئەمە ھەر خۆى ترسيكى كوشندەيە و وردە وردە رۆم دەتوینتەوھ.. لەوھتەى لاشەى «پاسەوانە تايبەتییەكان!!» ى خۆم بەسەر ئەو «شورا!!» يەوھ بىنيوھ، ناویرم بەئەسپايى درزى بكەمە ئەو پەردەيەوھ و لە دەرەوھ بروانم، بۆئەوھى بزنام چەنديان ماوھ بگەنە سەر سەرم.

«دادە سۆزى» لەم چەند سالەى دوايى تەمەنيدا بۆى دەرکەوت جۆرىك ناتەبايى لەنيوان تۆ و كاتدا ھەيە.. ئەو چونكە فەيلەسوف نەبوو و نەيدەويست بە زمانى فەلسەفە شتەكانى دەرپریت، بۆيە ھەميشە بە نمونەى ئاسان بىرۆكەكانى دەخستە بەرچاوت.. وا سەرنجى لى دەدايت، كە نەفامىك بيت و لە ھىچ شتىك تىنەگەيت.. لە بەرچاوى ئەم نەدەگۆرايت.. گەورە نەدەبوويت.. بىرى دەچوو، ياخود بىرى خۆى دەبردەوھ، كە تۆ رۆژگارنى نىگار كىش بوويت و كەم و زۆر پەيوەنديت بە رۆشەنبىريەوھ ھەبووھ:

– تۆ بروانە ھەردى.. پار واتدەزانی شتىكت نەماوھ بۆى بژيت، كەچى ئەمسال بۆت دەرکەوت ھەتبووھ.. كاتى ھەست دەكەى تۆ وزەيەكت ھەيە، كە لىتى دەسەننەوھ.. ئايا ئەوسا ئەگەر بتزانايە ئەو وزەيەت تيايە، دەتوانى بەكاربەھىنى..؟! ئەمانە وات لى دەكەن تۆ تەنھا لە رابردو بۆى.

جاران ھەميشە بەرپەرچىيت دەدايەوھ، بەلام لەم چەند سالەى دوايىدا تەنھا گویت لى دەگرت، بەبى ئەوھى لەگەلدا بەويەتە مشتومرەوھ، بگرە وات پيشان دەدا، كە ھىچ نرخیكت بۆ قسەكانى دانەناوھ.. چ پشووئىكى درىژى ھەبوو.. حەزى دەكرد ھەميشە رووداوەكانت بۆ بگىرپتەوھ.. تەنانەت ئەوانەيش، كە تۆ خۆت لە خەون و زىندەخەوندا لەگەلئاندا ژيابوویت و لەو

ھەرگىز چىرۆكەكانى تەوا نەدەكرد و ئاوا بەنيوچلى جىدەھىشت.. كاتى پىرسارىكت دەكرد، ئەم لە سزاي ئەو چوار رۆژ لەگەلت نەدەدوا، بگرە ھەر بەلاوھى دەنايت و لە چاوانتى نەدەروانى.. تەنھا يەك جار قژى رنپەوھ و بە توورەبى پىي وتى:

– من لەم دنيايەدا تەنھا لەزەت لە گىرانەوھى چىرۆكدا دەبينم و شىتى لوغزەكانم، بۆيە لە پىستى خۆم دەچمە دەرى، ئەگەر پىم بلىي ئەمە بۆ ئاوا و ئەو ماناي چىيە.

ئەوسا تەمەنى بە پىي ئەو سالانەي تۆ لەو «كەلاوھ!!» لاتەرىك و دوور لە ئاودانىيەدا دەتۆمردن، دەگەيشتە سيانزە چوارە سال.. بەيانىيان زوو دەچووھ دەرى و ئىواران شەكەت و ماندوو دەگەرايەوھ.. نەتدەزانی خەرىكى چ ئىشىكە.. خۆيشى پىي نەدەوتى.. باسى ھەموو شىتىكى دەكرد، ئەو نەبى، كە ئەم چۆن پارەى دەستدەكەويت و خۆراكى رۆژانەي پى دەكرى.. ھەندى جار شەوان دەچوو و بەيانىيان دەگەرايەوھ.. چەند سەعاتى دەنووست.. سەرەتا واتدەزانی بووراوتەوھ، ياخود مردووھ.. دواتر بەحال دەجوولا و دەنگى ھەناسەكانى لە شىوھى گمەگمى كۆتر دەگەيشتە گۆچكەت.. ئىنجا ورتنەي دەكرد.. سەرەتا لىي تىنەدەگەيشتى.. لەبەرئەوھ نا وشەكان پچر پچر لە دەمىوھ دەردەچوون، بەلكو لەبەرئەوھى بە زمانىكى ترى زۆر نامۆ دەدوا.. دوايى وردە وردە فىرى بوويت.. ئەو پروداوانەي دەگىرايەوھ، كە رۆژانە بەسەرى دەھاتن.. باسى خەلكانىكى سەيرى دەكرد.. دەيتوانى دەنگى يەك بە يەكيان لە قورگى ھەستىنەت و لاسايى قسەكانيان، ھاوار و توورەبوون و قاقاي پىكەن و پرمەي گريانىيان وەكو خۆيان بکاتەوھ.. لەشولارى لە گۆرانىكى بەردەوامى سەيردا بوو.. تا دەھات پتر شىوھى ئەو ژنە رەشپۆشانەي بە خۆوھ دەگرت، كە جارن بە سەتلىكى تايبەت شىريان بۆ دەھىنايت و لە «ھەيوان!!»ەكە زياتر نەدەھاتنە پىش.. زىپكەي ورد وردى سەر كۆلمەكانى، ئەستووربوونى پىستى ناوچەوان و چەناگەي، قەلئشە بارىكەكانى لىوي، ھەموو ئەمانە گەورەترىان دەردەخست.. جەستەي زياتر سەرنجى رادەكيشاي.. بۆنىكى سەيرى لى دەھات.. زۆر ناخۆش نا، بەلام نامۆ.. نە لە بۆنى گۆرەويى بۆگەن دەچوو و نە لە كەرووى نان.. تەنانەت وەكو ھەنارى رزىويش نەبوو.. ئەوئندەت دەزانی ھەستىكى نامۆي لە دلتا دەخولقاند.. ھەر بۆيە مەمكەكانىت لە ياخەي كراسى دەھىنانە دەرى و مژى قول قولت لى دەدان.. سەرەتا نەتدەزانی ئەو ترسە چى بوو لەو كاتەدا ھەستت پىي دەكرد.. بە زەحمەت ھەناسەت بۆ دەدرا.. ئارەقەت لى دەچۆرايەوھ، بەلام دواتر راھاتى و ھەر ئەمە لەزەتى مژىنەكەي زياتر دەكرد.. بگرە ھىوات دەخواست بىدار بىتەوھ.. لەمەشيان تىنەدەگەيشتى.. ئاخر بۆ بىدار بىتەوھ و ئاوا بتبىنەت..؟! بەلام، نا.. ئەم بە شىوھىك دەچىتە خەوى قوولەوھ، تەواو ئاگاي لە دەوروبەر دەبرىت.. تۆ بلىي ئەمە شىتىكى ئاسايى بىت..؟! ئاخۆ ئەم حالەتە لە ھەموو كچىكى تردا ھەيە..؟! نايزانى.. ئاخر ئەو يەكەمىن مرۆفە بىجگە لەو ژنە رەشپۆشانەي جارن بە سەتلىكى تايبەت شىريان بۆ دەھىنايت و لە «ھەيوان!!»ەكە زياتر نەدەھاتنە پىش،

دیبیتت.. ږهنگه ئهوانیش بۆنیکى تايبه تيان ليوه هاتبیت، وهکو ئه بۆنهى له گياى وشک، يان له خوربى مهړه وه دیت، کاتى بارانى به خور دهیخووسینیت.. تق هیچ یه کى له شتانه شت نه بینیوه، به لکو تنها له دهى «داده سۆزى» یه وه بیستووتن.. ئەم ساله های ساله ورد و درشتى دهره وهت بۆ باسده کات و له گه لیا وینهى یه ک به یه کيان له سهر کارتونه کان دهکیشیت، که بهردهوام له گه ل دهستى خوئانى دهینیته وه.. دواتر تۆیش به شپوزى خۆت نیگارت دهکیشانه وه.. گۆرانیان به سهردا دههات.. بیجگه له ژن و له و یه ک دوو که لوه له سادهیهى له «ژور!!» دا دهبینى، هه مو شتیک دهگۆرا.. هه ندی جار لیت تووره ده بوو.. پى دهوتى:

– نازانم تۆ بۆچى ده تهوئ سهر له خۆت بشیوینى..؟! بۆچى سیمای شته کان دهگۆرى..؟! من چۆنت پى ده لیم، ئاوايه و تیکيان مه ده، ئەگینا ږۆژى دیت تۆ به ته واوى لیم جیا ده بیته وه و تۆز قالیکیش له دهره وه تینا گه یت.

دهشى فیلى لى کردبیتى و هیچیانى به راستى پى نه وتبیتى.. چ نه هه م ته یه که، ئەگه ږ بۆ یه که مین جار پیت خسته ئه و دیو و دنیا یه کى پچه وانهى ئه وهى له خه یالته، بینى.. ههر ئەم ترسه یه تا دیت زیاتر دهتخاته سهر ئه و باوهړه ی، که زه مته ږۆژى له ږۆژان سهرى له دهره وهى ئەم «کووخ!!» به دهر بى نیت.. دوور نییه هیچ که سى کى تر به م زمانه ی ئەم نه دوتت.. ږهنگه ناوى شته کان به جۆریکى تر بن.. واى له وئى چ تراژیدیا یه ک چاوه ږییه..!!

وهکو ئه وسا وتم له وه ته ی لاشه ی «پاسه وانه تايبه تیه کان!!» ی خو م به سهر ئه و «شور!!» یه وه بینیوه، ناوێرم ئەم په رده یه له سهر رووى ئه و په نجه ریه لادم و ږروانمه کۆلان.. ئه وانیش هه روا له دهره وه به و زمانه ی «داده سۆزى» له خه ودا و ږینه ی پى ده کرد، وشه کان یان ده لین و ده لینه وه.. به لام من وه لامیان ناده مه وه، وهکو چۆن وه لامى ئه ویشم نه ده دایه وه، کاتى ده یویست به و زمانه بمدوینیت.. ده مزانى مه به ستیه تى بزانت ئاخۆ من گویم له و ږینه کانى گرتووه و لیان تیده گه م.. زۆر له وه ده ترسا.. ئه و جاره وینه یه کى ئه وم به هه ندی ده سکار ییه وه له سهر کارتۆنیک کیشا، له حالیکدا به کراسیکى شیفۆنى شه فافه وه له سهر پشت ږاکشاوه.. په نجه کانى ئەم ده ست و ئه و ده ستى له یه کتر هه لکیشاون و خستوونیه ته ژیر سه ریه وه.. نازانم بۆچى له شوینى مه مکه کانى جووتى کۆترم دانا.. قاچه باریکه کانیشیم زیاد له پىویست دريژ کرده وه و له شپوهى دوو قاز کۆتاییم پى هینان.. زۆر له ږر، وهک بلایى دهنگى له غه یبه وه ږاچله کاندبى و تى گه یان دبیت من خه ریکى چیم؛ له قوولایى خه و ږا په ږى و وینه که ی لى وه گرتم.. به شپوهیه کى سه یر لى ږاما و وتى:

– کچ کاتى به م شپوهیه ده نویت، و ږینه ده کات.. من و ږینه م ده کرد.. وانیه..؟!!

نه مویست هیچ وه لامیکى بده مه وه.. په نجه ی خسته سهر کۆتره کان و ږرسى:

– ئەمانه چین..؟!!

به ږى ئه وهى چاوه ږی وه لام بکات، ههر خیرا کراسه که ی له بهر خو ی دا که نى، که ته واو

جياواز بوو له وهی من نیگاریم کیشابوو. دهستهکانی له مالا و له ولاوه خسته سهر مهکهکانی و وتی:

– وا دیاره تق تا ئیستا منت به پروتی نه بینوه، بویه واتزانیه ئه مانه له کۆتر دهچن. تق وا تهمنت دوانزده ساله ههردی، نیگارکیشیکی باشیشی، چۆن نازانی ئه مانه چپین و دهبی چۆن وینهیان بکیشیت.

به ئه نقهست ناوی مهکهکانی نه دههینا، بۆئوهی بزانت من له دهمم درناچیت، چونکه من ئه وشهیه و دهیانی تریشم تهنها به زمانه دزانی، که وړینهی پی دهکرد. له راستیدا ههرگیز نهیده ویست به لای باسی ئه و ئه نامانهی جهستهی خوی و مندا بچیت. ههر بویه نه مدهزانی ناویان چپیه. له تاقه «ژوور!!» یکی ویراندا دهزیاین، که چی دهیتوانی به دزییه وه جلهکانی بگۆریت و له ئه ژنۆ به رهو سه ره وهیم لی بشاریته وه. کاتی دهیشتم، دهرپیکورته که می دانه دهکه نی. دوایش چاوهکانی دهنوقاند و دهبویه خۆم بیگۆرم. یان له خه ودا بوی دهگۆریم. نه شمدهزانی ئه و کهی خوی دهگۆری. ئه وهندهم لا روونه ههرگیز به و جلانه وه نه دههاته وه، که پتیانه وه دهچوه دهری. دیواریکی گهره ی شهرمی له نیوانمان هه لچنی بوو. ئه ویک ئه وهنده پاریزی له مانه دهکرد، که چی ئه وه تا ئامادهیه بۆ یه که مین جار گیانیم به پروتی پیشان بدات، تا بزانت من گویم له وړینهکانی گرتوو و فیتری ئه و زمانه بووم. ئاره قم لی دهچۆریته وه. نازانم چاوهکانم بنوقینم، یان لی بروانم. موجورکم پیادا دیت. دهماره کانم به ردهوام گرژ دهن. دلم به شتیه کهی جياواز لی ددا. دهنترسم خۆم بۆ دابین نه کریت و په لاماری بدهم. ئیستا کوریکی ههرزه کارم. بۆنیکی نریک له و بۆنه له دهرپیکورته که مه وه دیت، که به ردهوام له جهستهی ئه ویشه وه دیت. جاران نه مدهزانی سه رچاوه کهی کوپیه. ئیستا به لایه نی که م دزانم هی پیاوه. به لام پیاو چپیه. چۆنه؟! له کوپیان ده بینیت؟! چۆن تیکه لیان ده بیت؟! سالانه له گه ل چه ندیان دهنویت؟! وا دزانم ئه و بۆنه له و خوار دهنه شیه وه دیت، که پۆژانه بۆمی دههینیته وه. له شیرهی ئه و به رمیله شیه وه ده تکیته خوار، که له و سووچهی داناوه و نازانم له کوپوه ئاوی بۆ دیت. قیزم ده بیته وه. دلم تیکه له دیت. دهرشیمه وه. تهریق ده بمه وه. خۆم به جرجیکی نابوت دزانم. چه ند ترسناکه جیهانی دهره وه!! مه حاله ئیره جیبه یلم و بۆ ساتی بچمه ناویه وه. به رگهی هه له پتانی ئه و هه موو لوغزه ناگرم. ئیره چاوه پپی مهرگم ده که م. با بۆ خویان ههر له و دیو به مایکرو فۆن هاوار بکن. روون نییه چپیان لیم دهوی. ئاشکرا نییه بۆ ئه م «که لاوه!!» یه یان لی بۆته «کۆشک!!». ئه و پیاوانه له کوئی هاتن و گیانی خویان کرده فیدام.؟! «داده سۆزی» دهیوت: «بۆ تق له وه ئاسانتر نییه رۆژیک له رۆژان ببیته خاوه نی کۆشکیک. پی تیده چیت به بی ئه وهی ئاگات لی بیت، هه زاره ها که س بتپاریزن و خوینی خویانت له پیناودا بریژن، مادام نه یان دیوی و له لوغزیکی گهره دهچیت. به لام زۆر گرنگه له کۆتاییت مردنیکي ئاسایی

هەلنەبژیریت... وامدەزانی گالتەم پێ دەکات، کەچی ئەوەتا راست دەرچوو. دوور نییە دەستی ئەمی تیا بیت. رەنگە هەموو ئەوانەى لەم یەک دوو پۆژە بەسەرم هاتوون، بە پلانی ئەم بەرپۆه چووین. زۆر لەپەر دیار نەما. هەرگیز باوەریم نەدەکرد جێمبەهێلێت. بە تەنیاى هێشتمەوه. دەرڤەتیا نەهێنا. بەدەریان نام. بەلێ، تارمايیهکان بەدەریان نام. جۆگەلەى خوین قاوی دام. پەشیمانم لەوهی ئیرەم هەلبژارد. بەلام ئارەزووی خۆمی تیا نییە. منی پەروردهی ناو کەلاوه زەحمەتە لە شوێنێکی تر هەلبکەم. چل سالم لەوێ بەسەر بردوو. جەستەم لە دیوارەکانی دەچیت و پۆجم لە کەرپوو و شێ و پۆخلەواتەکانی. لێرەیش دەرباز بم، بەبێ ویست لە کەلاوهیەکی دی دەگەریم. ئەمەشم هەر ئاوا دۆزیەوه. سیمای شتەکان لە دەرەوه چەند جیاوازن لەوانەى بەدریژایی ژیا نەم لە دەمی «داده سۆزی» م بیستوون و لەسەر کارتۆنەکان نیگارم کێشاوون. دنیاىەکی چۆلم دەبینی. مرۆڤیکی زیندووم بەرچاو نەدەکەوت. تەنها دەنگەکانم دەبیست. بەو زمانەى «داده سۆزی» ورینەى پێ دەکرد، لەناو سەرمدا دەرزینگانەوه. تیکدەقژقان. یەکیان دەگرت. هەلەوه شانهوه. لە ساتیکدا هەزارەها شتیان بێر دەخستەوه. بەلاوهم دەنان. چاووم بە هەر چوار لای خۆمدا دەگیرا و دەمویست گیانلەبەرئ ببینم. وتم ئەوه من بۆچی بێجگە لە کەلاوهکان شتیکی دیکە نادۆزمەوه.؟! ئیستایش نازانم چەند کەلاوهی تر چاوەرێمن. بەلام نا، گەمارۆیان داوم. رێگاکانیان لێ تەنیوم. لەوێ وەکو جرجیکی نابووت بمردبام باشتەر بوو لەوهی لێرە مەحکوم بم بەوهی مەرگیکی شاهانە هەلبژیرم. منیش نییم هەلیدەبژیرم. ئەوه ئەو چەكدارانە چیا ن لێ هات.؟! بۆچی دەرناکەون.؟! هەندێ جار پر بەدل پێم خۆشە بیانبینم. هیچ نەبیت بۆ ساتی دُنیا دەبم، کە بێجگە لە لاشەى «پاسەوانە تاییهتییەکان!!»، کەسانێکی زیندوویش لەم دنیا چۆلوهۆلەدا هەن. ماوهیەکە دەنگی فیشەکەکانیشیانم گوێ لێ نییە. بە مایکروڤۆنیش هاوار ناکەن. دەرترسم جیا نەهێشتبیتم. خۆزگە خۆم بەدەستەوه دەدا. وا شپرزە بووم، نازانم چییم دەوێت.

«سەر لە هیچ شتی دەرناکەم.!!».

جاران زوو زوو ئەو رێستەیهت دەوتەوه و نەتەزانی بۆچی موچرکەت پێدا دیت. هەر ئەوسا ژنیکی لەو ژنە رەشپۆشانەت دەخستە بەرچاوی خەیاڵت، کە بە سەتلیکی تاییهت شیریان بۆ دەهینایت و لە «هەیان!!»ەکە زیاتر نەدەهاتنە پێش. رووتوقووت پالدهکەوت و تا دەیتوانی قاچەکانی دەکردەوه. ژان دەیگرت. ژانیکی توند. خراب. بەسوێ. دەیقیژاند. ئاخى قوول قوولى هەلەدەکیشا. لێوی دەکرۆشت. قژی دەرپنیهوه. ئارەقى لێ دەچۆرایهوه. ئاویکی سەیر، هیچ لە فرمیسک نەدەچوو، بەخۆر لە چاوانی دەهاتە خوار. لەملا و لەلاوه چنگی لە خۆلەکە دەقرساند و دەیخستە ناو دەمیەوه. جەستەى لە تاوی ئازار هەلەدەپەری. دواى تاوی تۆی کۆرپەلە سەرت دەهینایە دەر. خوینێکی خەستی لێ دەچۆرایهوه. هەستت بە تەربوون

دهکرد.. ورده ورده گیانت دهخزی.. جوگهلهی خوین بهرهو دهرهوه پالی پیوه دنایت.. گیر دهبوویت.. تهکانت دها.. گیر دهبوویت.. تهکانت دها.. گیر دهبوویت.. تهکانت دها.. تهکانت دها.. تهکانت دها.. تق لهزنت دهبینی و نهو نازاری دهچیشته.. نهجام دهکهوتیته خوارهوه.. لهودیو کپ و بیجووله لهنگهت دهگرت.. له سهراوهی جوگهلهکته دهروانی و ورده ورده گیانت خاو دهبووهوه.. <—.....ئاگات له دوروبهر دهبرا.....—> ههنديک جار «داده سوژی» ههستی پی دهکردی.. بهتایبهتی کاتی لهسهرا پشت رادهکشای.. لهقهیهکی سووکی پیادا دهکشایته:

— ئاوا پالمهکهوه.. ملت رهق دهبیت.. قورگت دیتهوه یهک.

رادهچلهکیت.. به نهسپایی دهستهکانت کهمی لهوئی دهگوپزایهوه و لهملا و لهولاهو دهتختنه سهر کهمهرت.. ههستت به تهریوونی لارانهکانت دهکرد.. نه م ئاوا پی دهوتی، بهلام مهبهستیکی تری ههبوو.. راستیهکهی دهشاردهوه.. دهیتوانی ناخت بخوینیتهوه.. پشتت تیدهکرد.. خهیا لهبرینهدهدایت.. ههر بهو نهشنهیهوه له دایکتت دهروانی.. وا دیاره ئیشهکهی وهکو نهوسا نییه، بهلام تا ئیسنایش خوین فیچقه دهکات.. قهیناکا، با بیکات.. تق بوویته هوی نهوهی نه م ئاوا نازار بجیژیت.. تق بوویت.. تق بوویت.. تق بوویت.. تق بوویت.. نا، کهستیکی تر بوو.. کی بوو..؟! نایزانی.. ههرچهند به دوایدا بگهپیت، نایدوزینهوه.. ناتوانی وینهی باوکیک لهناو خهیا لهکانتدا بهرجهسته بکهیت.. ئاسان نییه.. ناخر هیچ پیاویکت له واقیعدا نهدیوه.. ههر جاریکیش ههولت دابیت بیهینیت بهرچاوت، خیرا وهکو ههلمی تهنک تواوتهوه و ئاسهواری نهماوه.

بهراست چییان لی هات..؟! بو تهقه له تفهنگیانهوه نایته..؟! بو به مایکرو فون هاوار ناکهن..؟! ئیستا له دلوهه پیم خوشه بیانینم.. «پاسهوانه تایبهتییهکان!!»م، که بهسهرا «شوورای کوشکهکهه!!» دا کهوتوون، پروویان لهودیوه و لهبهر نهو جله تایبهتییهکان سیمای مروقیان پیوه دیار نییه، نهگینا پهردهکهه لادهدا و لهوانم دهروانی.. نهوا ئیستا زانیم من پرووتم.. نهوهتا سهرتاپای گیانم بهدهرهوهیه.. نهگهچی دهرهوه بو من فهزایهکی دیار و ئاشکرا نییه، تا بزانه جهستهه دهکهوتیه کوپوه، بهلام وا ترسهکهه زیادی کرد.. دلیم هیندهی تر کهوته خورپه.. خوینم بهستی.. نهوا جاریکی دی رام گوژی.. نامهوی کهه س بمبینیت.. لهوتههی ههم لهوه دهترسم ببینریم، لهوهیش ترسناکتر به پرووتی ببینریم.. ههر بویه دهمتوانی له «کهلاوه!!» دا بژیم.. ههمیشه بهوه دلنهوایی خووم دهدايهوه، که جهستهه لهوی شیدهبیتهوه و کهه س عیبهکانی بهسهروهه نابینیت.. بهلام عیبهی چی..؟! نازانم.. نهوی چ نهقلیکه له غهیبهوه دزهی کردوه و له دلمی چهسپاندوه من له هیچ پیاویک ناچم..؟! به خووم دهوت: تق نهگه له «داده سوژی» و لهو ژنه رهشپوشانهی بهیانین به سهتلکی تایبهت شیریان بو دههینایت و له «ههویان!!» کهه زیاتر نهدههاتنه پیش، جیاوازیت، کی دهلی شیوهت وهکو هی پیاو وایه..؟!!

ئەوان ھەموویان لە یەکتەر دەچوون.. سەتڵەکانیان دەبریسکانەوھ.. گورزیک رووناکیی باریکیان ئاراستەیی گلپنەکانت دەکرد.. لە تەنافی جەلەئخست دەچوون.. پیلۆھکانتیان دادەخست.. بەحەل ھەلتدەھینانەوھ و دەموچاویان تە شێوھ تارمایی دەبینی.. تارماییھکی کال.. تەنک تەنک.. بالای بەرزیان دەتوت لە لمی بیابان ھەلچنراوھ و بەو پەرۆ رەشانەیی ناویان ناون جلۆبەرگ، ریکوپیک داپۆشراون.. شل و خاو.. وردە وردە دەتوانەوھ.. کەچی تەنافە تیشکەکان ھەر دەمان.. ئەمسەر و ئەوسەرین بە دیوارەکانەوھ نووسابوون و لە فەزای ئاسمانی «ژوور!!»دا پڕشنگیان دەدا.. «دادە سۆزی»یت بە رووتی دەبینی، جلی لەسەر ھەلتدەخست.. کراس و ئاوەلکراس و تەنوورھ و مایۆ و ستیان و گۆرەوییەکانی.. تک تک دلۆپەئاوی ئالتوونیان لێ دەچۆرایەوھ.. دوای تاویک زەویی «ژوور!!»کەیان دادەپۆشی.. دەتویست بلقە زەردە رووناکەکان بگریت.. نەدەکرا.. ئاوەکە پەیتا پەیتا زیادی دەکرد.. نەرم نەرم بەرھو سەرھوھ ھەلتدەکشا.. پێخفەھەتی وەکو بەلەم دەھەژاندەوھ.. وردە وردە پیلۆھکانتی دادەخست.. کاتێ ھەلتدەھینانەوھ، دەتبینی وا دیمەنی «ژوور!!» تەواو گۆراوھ.. ئاوەکە وشکی کردوھ.. تەنافەکان نەمان.. جەھکان وا بەبەر «دادە سۆزی»یەوھن.. ئەوھتا لە تەنیشتت دانیشتووھ و کوویی شیرەھکی بۆ داناوی.. ھەلمی لێ ھەلتدەستیت، کەچی تۆ ھەمیشە پیت خۆشە بە ساردی بیخۆیتەوھ.. ئەگەر پیتی بلپی بە گەرمی و لە کووپ ھیچ تامیکی نییە، ئەم ھەر لە خۆیەوھ توورە دەبیت.. خۆ کاتێ ناوی ژنەکانت لە دەم دەربچیت، بە رادەھیک ھەلتدەچیت، ئاگای لە دنیا نامینیت.. کوویی شیرەھکە ھەلتدەبریت.. بەسەر سەرتیدا دەریژیت.. ئینجا قیتز دەبیتەوھ.. ئیستا پەنجەکانی لە چەند کوللەھیکە گەورە دەچن.. ئەگەر بە بۆکس لێیان بەدیت، دەفلیقینەوھ.. یانچ چەند پیسە..!! تەواو.. چیتر شتی دەستی ئەم ناخۆیت.. رووی لێ وەرەگێریت و ناتەوئ ببینیت.. بەلام بەرت دەکەوئیت و دەرشیتەوھ.. جەھکانت پیس دەبن.. بۆنکی ناخۆشیان لێوھ دیت.. لەبەرتیان دادەکەنیت.. بە ئاوی بەرمیلە قەبەھکی لەو سووچەیی داناوھ، دەیانشوات و لەسەر تەنافەکە ھەلیاندەخات.. دەبیت بە توپی دەریپتەھکی کورتەوھ چاوەرئ بکەیت، تا وشک دەبنەوھ.. نازانی سەرما تە، یان دەترسی، بەلام ئەوھی لات رۆشەنە، ھەر ئەوھیە دانەچۆقەت پیکەوتووھ.. میز بە لارانتدا دیتە خواری.. دەنگی دلۆپەئاوەکانی بەرمیلە رەنگبواردووھکە کاتێ لەسەر نەغمەھیکە ھارمۆنی دەتکینە ناو تەشتەکەوھ، سەدایەکی سەیریان لێ دەخولفیت.. ئەو شەوانەیی بەتەنیایت، دەنگی ژنی، نازانی گەنجە، یان پیر، کز کز لەو شیرەھیە دەردەچیت:

– ھیچ پیاوی نەیتە ژوورەوھ، من رووتم لێرە.. ھیچ پیاوی نەیتە ژوورەوھ، من رووتم لێرە.
 ئیستا من کە گەمارۆ دراوم و ھەلی دەربازبوونم نەماوھ، رووت بچ، یان بەرگی شاھانەم
 پۆشیبیت، جیاوازیی چییە..؟! دەبەنگی من لەوھ دایە جەھکانم بەلاوھ گرنگترە لە گیانم..
 بەلام نەھامەتیھکە لەو کاتەوھ دەستی پیکرد، کە ئەوئیم جیھتیش و ھاتمە دەردەوھ.. —>

... ناوهوه له بهر خوین دیار نه بوو... —> ساواپه کی به ئاگای وه کو من دهیتوانی هه موو شتیک ببینیت و لیمان تیبگات.. دهیزانی تا گه یشته ئه ویدیو، چهند جار ته کانی دا و چهند جار گیر بوو.. چهند دلۆپ خوینی له وه جهسته ژانگرتووه رژاند و چهند ئاخ و ئۆفی له وه دهمه ماندووه دهرپه راند.. ئه و تابلۆیهی که دواتر به ترشی سماق له سه ر کارتۆنکی سپیی لووسدا کیشاویه تی و ناوی ناوه «له دایکبوون به شیوهیه کی تر و له شوینکی تردا»، دهیتوانی زیاتر ئه وه هسته شیتانهیهی له دلدا هه لگیرسینیت.. چرایه کی گهره یه و پلایته که ی مندالکی ساوا ی پرووته.. ئه و ته له ی بۆ هه لکشان و داکشان پلایته که به کار دیت، شیره کولله یه.. سه ر قاپی نه وته که ی زهرده والله یه.. «داده سوژی» شه ویکیان له خه و راپه ری و به ترسه وه روانیه «هه ردی»، له کاتیکدا پرخه ی دههات.. به پرتا و خۆی گه یانده تابلۆکه.. هه لیگرت و به دهنگیکی جیاواز له وه ی هه میشه پیی دهوا، وتی:

— من ئه م تابلۆیه دهفرۆشم.. به لئ، به بی دوودلی دهفرۆشم.. خویشم دهزانم له کوئی و به کئی دهفرۆشم.

ئه مه یه که مین شتی «هه ردی» بوو بیباته ده ری.. روونیش نییه به چهند و به کئی فرۆشتووه.. نه یده هیشته هه ر ته نیک، گه وره یان بچووک، دهستی ئه می بهرکه وتبیت، بگاته دهره وه.. هه موویانی له وه سووچه دهسووتاند.. ئه گه ر بۆی بکرایه، کونی دووکه لکیشه که یشی دهگرت، که تاقه کللورۆژنه ی ئه و ژووره بوو هه وای ناوه وه بگۆریت، نه بادا غه یبزانه کان به هۆی دووکه له وه پیی بزاند.. چرایه کی سیحری ئیجگار سه پیری بۆ رۆشه نکرده وه به کار دههینا، به راده یه ک و دهچووه ئه قلله وه له مرۆقه کۆنه کان، بۆ نموونه له بابلییه کان یان له ئاشوورییه کانه وه جیمابیت و رۆژگاری ئه وان به مه بهستی زۆر تاییهت له په رستگا کانیاندا ئیشیان پیی کردبیت.. له کاتیکدا که لوپه له کان له ناوه وه په ونه قیان ده دا، که چی تۆ له ویدیوی ئه و په نجه ره یه ی نه ده زانرا چۆن داخراوه و هه رگیز نه ده کرایه وه، زهحمهت بوو بیانینیت.. له ناوه وه ییش دیمه نی به شیک شته کانی دهره وه وه کو تارمایی ده بینران و به شیکیشیان هه ر نه ده بینران.. خانووه که، ئه وه ئه گه ر بشی ناوی خانووی لئ بنریت، دیاره نه ک له بهر مه سه له ی زمان، به لکو له بهر فۆرم و ناوه رۆک و ماهیه تی؛ ده یروانییه ئه م گۆرستانه ی ئیمه ی لئ نیژراوه.. که ده لیم «ده یروانییه»، ئه و مه به ستمه «کیشه ی بین» نه هینمه کایه وه.. ئاخه ر من له چاوی خۆمه وه ده پروانم، ئه گینا نه ده زانرا پرووی له کوپیه و پشتی له کام لا.. ئینجا تا ناوقه دی له ژیر زه ویدا بوو و به شی سه ره وه یشی ده گه یشته ئاستی چپورمه ی مردووه خواپیدا وه کان.. به لئ، ته و او تیکه ل به گۆره کان بوو بوو، به راده یه ک و دههاته خه یال مه زاری پیاوچاکیک بیت.. ئه مه دهیتوانی زیاتر له چاوه کانی بشاریته وه و نه بیته مایه ی سه رنج و لیکدانه وه ی تاییهت.. به لام ئه و پروودا وانه ی زیاتر په یوه ندیان به سه رووشته وه هه بوو و چه شنی موعجیزه له وئ پروویان ده دا، هه ندی جار په شپوی و ناآرامییان بۆ «داده سوژی» دههینا..

ھەر بۇ نموونە نیوهرۆی تەمووزیکى داخ بەفرىكى ئەستور داپپۇشى، ئەوھ لە كاتىكدا سەرتاپاى شار لەژىر تىشكى ئىجگار بەتىنى ناوهراستى ئاسماندا دەسوتا.. شەوېكى بەھار ئەستىرەھەكى رڭاۋ كەوتە سەرى و تا بەيانى رۈوناكىي بەو دەوروبەرە بەخشى.. ئىوارەھەكى زىستانى وشكى ئەو سالە لەپىر گىايەكى سەوزى درىژ، لە سونبولى گەنم و جۆ نەدەچوو، بەچرى لەسەر تانوپۆى رۈا.. بەيانىيەكى پايز ھەزاران بالندەى رەنگئاوبى زۆر عەنتىكەى لەسەر ھەلنىشتن و بەدەنگىكى سەيرى ترسناك دەيانخوئىند.. ھەوالى ھاتنى لافاوى گەرە و قىامەتيان دەگەياند و ترسيان دەخستە دلانەوھ.. كاتى خەلك ئاپۆرەيان لى دەدا، «دادە سۆزى» پەناى بۇ چىرۆكى سەير سەير دەبرد و لىزانانە دەگىپرانەوھ، تا حەپەسان و سەرسامىيەكانيان برەوئىتەوھ و بىخاتە ئەقلىانەوھ، گوايە ھەرچى ئەوان دىويانە، تەنھا وەھمە و ھىچى تر.. ھاوكات دەيتوانى وا خۆى دەرخت، كە ئەم ھىچ پەيوەندىيەكى بەو شوئىنەوھ نىيە.. ھەرگىز نەيدەھىشت كەس بزانت بەشىكى ژيانى لەوئىدا بەسەر دەبات.. دەبايە بۇ ھەر چوونەژوورەوھ و ھاتنەدەرەوھەك فىلېك دابھىت.. خۆ ئەگەر بەحال گومانى بگردايە لەوھى تەنھا چاويك دەيبىت، با ئەو چاوە بىگوناھ، يان ھى رېئوارىكى بەپەلەى شوئىتېكى دوور لەم ئاوەدانىيەش با؛ ھىشتا سلى دەكردەوھ، بۆيە زۆر جار بە حەفتە قاچى نەدەبردە ئەودىو.. چەندىن شەوى سەختى زىستان و وەرزەكانى تىشى لە پەنا چىورمەى ئەو گۆرانەدا كرەتەوھ و نەچۆتەوھ مال.. لەوئى تەنھا بىرى لە داھىنانى تەكنىكى ئالۆزى دىكەى پاراستنى نەئىنى و لوغزەكان دەكردەوھ.. باوهرى وابوو ژيانى لەو ساتەوھ كۆتايىي پى دىت، كاتى يەككېك، گرنگ نىيە كى بىت؛ دەرگاي مالەكەى دەدۆزىتەوھ.. دەيووت: «من نازانم كەى گيانم دەرەچىت، بەلام دلنىام وەختىكە، كە دەستىك، ھەتا ئەگەر بە مەبەستى چاكەيش بىت، جا سووك يان قايم لەم دەرگايە دەدات».. ئەم ھەموو ترسە و لە ئەزەلىشەوھ ھەستى بىستنى نەبوو، وەكو چۆن لە ئەنجامى نەخۆشىيەكى كوشندەى مندالىي ھەستەكانى تام و بۆنىشى پووكابۆوھ، بەلكو تەنھا بە ھىزى چاوشتەكانى دەرەوھى بەدى دەكرد.. لە جوولەى لچ و لپو و زمان دەيتوانى لە مرۆف تىبگات.. سەير ئەوھىيە وەك بلىي سەرتاپاى خانووەكە لە خشت و بەردى سەرابى ھەلچنرابىت، دەيتوانى سووك و ئاسان ئاراستە و مەبەستەكانى سەرنج و بىنن بگۆرپىت و بە شىوھەكى جىاواز خۆى دەرخت، بۆيە نەتدەتوانى، نەخىر، بەدلنىايىيەوھ دەلئىم نەتدەتوانى چاوت بخەيتە سەر دەرگا و رىك و رەوان بلىي: ئىرەھە!! ئەمە درىژىي و ئەمە پانىي.. ئەمە كىلۆن و ئەمە نازانم چىي و چىي.. جا ئەگەر ئەو شەوھ كۆمەلئى چەكدار بە قۇنداغى تەنگەكانيان كەوتنە وىزەى و تا لئى كرەنەوھ، خەرىك بوو لە گرېژنەيان دەرەھىنا، ئەوھ تەنھا بە رىككەوت گەيشتبوونە ئەوئى.. كاتى لە سىمايان رامما، زانى ترس و پەشىوى ھەموو ھەستەكانى گۆرپون و بەرەو ئىرە پالى پئوھ ناون، بۆيە ناوى لەمە نەنا دۆزىنەوھ، بگرە بە خۆى وت: «ئەمە ونبوونىكە لەناو ونبووندا».. رىگاي نەدان لە ھەيوانەكە زىاتر بىنە پىش..

بهو زمانه‌ی که له کاتی ئاگاییدا «هەردی» ی پتی دەواند، به‌لام به چپه، له‌گه‌لیان که‌وته گفتوگۆ.. ئاخر ئەوی دوورگ له هەردوو زمان پەکی نەدەکه‌وت.. زەحمەت بوو بزانی ئەمانه باس له چی دەکەن و ئەو رسته پچرپچرانه و به‌م هانکه‌هانکه چۆن دەگه‌نه ئاستی تیگه‌یشتن.. دوا‌یی هەر له‌وێ چه‌که‌کانیان خسته ژیر سه‌ریانه‌وه و نه‌زانرا بۆ ماوه‌ی چه‌ند رۆژ خه‌وتن.. نیوه‌رۆیه‌ک ده‌ستی یه‌ک یه‌کیانی گرت و به‌ئه‌سپایی له‌ ده‌رگای ئاودوو کردن.. ئینجا له‌ناوه‌وه پشتی پتی دا و به‌ده‌م روانین له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه وتی: «ناچیته ئه‌قلمه‌وه جارێکی دی بینه‌وه».. له‌ ژووره‌وه رسته‌که‌ی به‌شپۆه‌یه‌کی تر گۆری: «دینه‌وه، به‌لام نایدۆزنه‌وه».. له‌گه‌لیا ترس دایگرت و سیمای گۆرا، به‌پرا‌ده‌یه‌ک «هەردی» هه‌ستی پتی کرد.. ناوچه‌وانی خسته سه‌ر به‌رمیله‌که: «ئەوه‌ی رووده‌دات، له‌ ده‌سته‌لاتی مندا نییه».. له‌مه‌وه «هەردی» هینده‌ی دی باوه‌ری هینا، که ئەو تووشی گرفتێکی گه‌وره بووه، چونکه هەر کاتی ئاوا ناوچه‌وانی ده‌خسته سه‌ر ئەو به‌رمیله، ده‌یزانی له‌ ده‌روه کاره‌ساتیک یه‌خه‌ی گرتووه.. ئەمانه‌م له‌ سیمایدا ده‌خوینده‌وه، ئەگینا من له‌ زمانی ئەو تینه‌ده‌گه‌یشتم.. به‌لام «داده» خویشی نه‌یده‌زانی چ نه‌هامه‌تییه‌ک به‌پۆه‌یه.. ئەمه‌یش له‌وه‌دا ده‌رکه‌وت، کاتی بۆ به‌یانیه‌که‌ی له‌ په‌نا کتلی گۆرێکدا وتی: «هەرچه‌ند ده‌یه‌ینم و ده‌یه‌بم، ئەنجام‌تکی وام ده‌ستگیر نابیت، تا بلیم ئاوايه و ده‌بی ئاوايش رووبه‌رووی بيمه‌وه».. هەر به‌و خه‌یالانه‌وه به‌ره‌و ناوه‌راستی گۆرستانه‌ فراوانه‌که‌مان هه‌نگاوی هه‌له‌ینا و دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌ به‌شی سه‌روودا خو‌ی گرتووه.. چه‌ند پیاویک بیده‌نگ بیده‌نگ گۆرێکیان هه‌لده‌که‌نی و لی‌ره و له‌ویش کۆمه‌لێکی نو‌ی تری بینی.. نووسینی سه‌ر کتله‌کانی خوینده‌وه و بۆی ده‌رکه‌وت شه‌ریکی دی هه‌لگیرساوه.. هاوکات تیگه‌یشت رۆژگارێکه ته‌واو له‌ هه‌واله‌کان بیتا‌گایه.. هه‌موو مردووه‌کانی ده‌ناسی.. ده‌یزانی فلان له‌ کو‌ی نیژراوه و فیسار چه‌ند سانتیم دووجای له‌سه‌ر زه‌وی به‌رکه‌وتووه.. ماوه‌ی نیوان ئەم گۆر و ئەو گۆر چه‌نده.. میژووی ژیا‌نی یه‌ک به‌ یه‌که‌مانی ده‌زانی.. ده‌یتوانی به‌ شه‌وی تاریک له‌مه‌سه‌ر بچیته ئه‌وسه‌ر، به‌بی ئەوه‌ی قاچ بنی به‌ هیچماندا.. ده‌یزانی له‌ کو‌ی ئاراسته‌ی هه‌نگاوه‌کانی بگۆریت.. له‌ کو‌ی هه‌لیانبریت.. له‌ کو‌ی دایانبنیت.. له‌ ئیواره‌یه‌کی گورگه‌زێی به‌هاردا، له‌ کاتیکدا باران نم به‌سه‌ر کتله‌کاندا ده‌باری و هه‌تاو ده‌بیریسکاندنه‌وه، گه‌یشته ئەو باوه‌ره‌ی، که ئەم گۆرستانه‌ ته‌نها له‌ خه‌یالی ئەودا هه‌یه، هەر وه‌کو چۆن له‌ خه‌یالی هه‌موو زیندوویکی تردا گۆرستانیک رووبه‌ریکی دابریوه.. پشتریش ده‌یوت: «له‌ راستیدا که‌سیک نییه مردوو یان زیندوو.. ئەوه چاومه‌ کاتی بۆ یه‌که‌مین جار ده‌که‌ویتته سه‌ریان، له‌ پتی بینینه‌وه حوکمیکی ئاوايان له‌سه‌ر ده‌دات.. ده‌شی ئەوانه‌ی من به‌ مردوویان ده‌زانم، زۆر ئاسایی له‌ شو‌ینتکی تردا ژیا‌نی خو‌یان به‌رنه‌ سه‌ر.. ئەوانه‌یش، که وه‌کو زیندوو ده‌یانبینم،.....».. ده‌توانم بلیم ئەم نه‌یده‌روانی، به‌لکو به‌ هۆی نیگایه‌وه مه‌رگی به‌ شتی‌ک ده‌به‌خشی و ژیا‌ن به‌ شتیکی دی.. هەر له‌ سه‌ره‌تای ته‌مه‌نیه‌وه ئەمه‌ی له‌ خو‌یدا به‌دی کردوووه..

«ھەردى» تاقە بىيادەمە نەچچىتە ناو چوارچىپوھى ئەم دابەشكردنەوھ و لە بەرزەخدا مۆلەق مابىتەوھ.. بۆيە بايەخى تايىبەتتى پى دەدا، بەلام نەمدەزانى خۆشىدەوئ، يان رقى لىيەتى.. ئەوئەندەم لا روون بوو، دەيوست زۆربەى ژيانى لەگەل ئەودا بەسەر ببات.. ئاخر وەكو وتم من ئەو زمانەم نەدەزانى، كە «دادە سۆزى» لە كاتى ئاگايىدا «ھەردى» پى دەدواند، بەلكو تەنھا لە وپىنە و خەيالەكانى تىدەگەيشتم.. «نەوال»ى دەستەخوشكم، ماوھىكە لە «شىمال!!» ژياوھ و دەتوانىت وەكو ئەوان بدوئت.. گۆرەكەى لە تەنىشتەمە و رۆحى ئەوئەش وەكوھى من دەيتوانى بچىتە مالى ئەوان، بگرە بە چاكى لە خەيالەكانى «ھەردى»يش تىدەگەيشت، كەچى تا درەنگ نەيدەزانى پەيوەندى ئەوان بە چ جۆرىكە.. تەنھا پەى بەوھ دەبرد، كە ئەم تا بۆى بلوئت ئەو لە جىھانى دەرەوھ دادەبرئت.. ماوھىكە پئش ئەو كارەساتەى لەوئ رويدا و تەواو شىوھى تىگەيشتنى ئىمەى لە خۆمان و لە دەوروبەر گۆرى؛ پىي وتم: «دادە» چىرۆكىكى ترى بە ناوئىشانى «دايكت لەودىوى سنوورەوھ» بۆ «ھەردى» گىراوھتەوھ:

بە فىلئىك مالى جىھىشت و خۆى لە چەقۆ تىژەكەى باوكى دزىيەوھ، كە دواى تاوئىكى تر لەناو لىنگىەوھ دەيكرد بە دوو لەت.. لەسەر شەقامەكە وەستا.. دەستى لە ئۆتۆمۆبىلەكان رادەگرت.. قۇناغ قۇناغ گەيشتە «بەغدا» و لە سۆزانيخانەكاندا بووھ سۆزانى.. تا ئەو كاتەى باوكت....

ئىنجا زانىم بۆچى «ھەردى» ئەو ماوھىە زياد لە پىويست تىدەفكرئت و پئش دەخواتەوھ.. سەرەتا واى بۆ چووم، «دادە» نەيتوانىوھ لەوھ زىاتر راستى لى بشارىتەوھ، بەتايبەتى دواى ئەوھى چەكدارەكان ھاتن و لە بەرچاوى ئىمەدا ھەرپەشەيان لى كرد، كەچى دواى «نەوال» پىي وتم «ھەردى» تا ئىستائىش لەمانە بىئاگايە.. نەمانزانى چۆن ئەو دەرگايەيان دۆزىوھ، بەلام ئەوھى لىي تىگەيشتن ئەوھى، كە بە پىي ياسايەكى نوئ دەبئت ئەو مالانەى بەرھەمىيان نىيە، چۆلكرئن و بدرئن بە خىزانى جەنگاوەران.. باوھرمان وابوو «دادە سۆزى» بە پئشەى ھەمىشەى پەنا بۆ چىرۆك بەرئت و وا بىخاتە ئەقلىانەوھ، كە ئىرە شوئنىكە لە وھەم و بىراى بىراى رووى تىنەكەنەوھ، كەچى دەمى ھەلنەدەھئنايەوھ.. «نەوال» وتى «دادە» بە «ھەردى»ى وتووھ:

– من ئىستا چلوچوار سالم، ھىشتا تەمەنم رى دەدا مندالئىكم ببئت.. دەتوانم شووت پى بكم.

كاتى ئەم بىئاگا لەوھى چى روودەدات، نىگايەكى ساردى تىبىريوھ و وەلامى نەداوھتەوھ، ئەو رىك و رەوان پىي وتووھ:

– حەز ناكەم وا بزانى خۆشمەدەوئى، بۆيە ئەم داواكارىيە ھىچوپوچەت لى دەكەم، كە بۆ من لە ناؤمئىدى زىاتر، مانايەكى ترى نىيە، بەلكو ترسم ھەيە رابردووم لە دەست بچئت.. منئش لەوئ نەبى، ناتوانم لە شوئنىكى تر بژئم.

لهمهوه «داده سۆزی» دیار نهما و نهمانزانی چی بهسه رها، چونکو هیزی بینینی ئیمه تا سنووری گۆرستان پیدهکات و لهویوه دنیا مان لا فهزایهکی بهتاله.. ئەگەرچی «نهوال» ههمیشه دهیهویت وا قهناعتم پی بینیت، که مهسه لهکه لای ئەم جیاوازه.. بهرادیهک بانگه شهی ئەوه دهکات، گوايه پۆحی پهیههسته به «ههردی»یهوه.. له ههر کوئی بیت، ههستی پی دهکات.. ته نانهت ئەم به شیوهیهکی جیاواز لهوهی من دهیزانم، کارهساتهکه دهگیریتهوه.. من ئیستایش ده لیم ئەو چه کدارانهی ئیواره ته مومژاوییه که گهیشتنه بهردهرگای ماله که و تا دوا فیشهک لهویدا جهنگان، ههر ئەوانه بوون، که رۆژگارێک له هه یوانه که دا نووستن و نیوه پۆیهک «داده سۆزی» به ئه سپایی یهک به یهکیانی بهرێ کرد، که چی ئەم سووره لهسه ره ئەوهی کۆمه لیککی دیکه بوون.. من گومانم نییه لهوهی «ههردی» له گه ل ئەوان کوژرا و لاشه ی ئەویشیان خسته ناو لۆرییه که ی شاره وانیه وه، که چی ئەم بهوپه ری دلنیا ییه وه ده لی توانی دهرباز بیت.. ئەگه ر ئەوانه ی بهردهوام له باره ی ئەوه وه بۆمی ده گیریته وه، چیرۆک نه بن و خۆی هه لیان نه به ستیت، ئەوا من ئەو سه رسامی و چه په سانه به سه ر دنیا وه م ناهیلن.

دانمارک/ مایسی ۲۰۰۰

* دووه مین چیرۆکه لهو کۆمه لهیه ی ئەو ناو نیشانه ی هه لگرتووه و بۆ چاپ ئاماده یه .